

ΣΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σήμερα, παιδιά, θα ασχοληθούμε με μία Θεομητορική γιορτή της Εκκλησίας μας, δηλαδή γιορτή της Παναγίας μας: Θα αναφερθούμε στο περιεχόμενο της γιορτής, στο γεγονός των Εισοδίων, δηλαδή την προσαγωγή της Παναγίας μας στο Ναό του Σολομώντα από τους γονείς της, τον Ιωακείμ και την Άννα.

Βέβαια, οι πληροφορίες, που μας δίνουν οι ιεροί Ευαγγελιστές για την Θεοτόκο, είναι πολύ λίγες και έχουν πάντα σχέση με τον Σωτήρα Χριστό. Και όμως! Μέσα από όλα αυτά προβάλλει η Παναγία μας ως η πλέον αγία και η πλέον αξιοσέβαστη από όλες τις γυναίκες.

Δεν έχει καμιά όμοιά της στον κόσμο, αφού μόνη αυτή ευνοήθηκε από το Θεό να γίνει Μητέρα του Υιού Του! Γι' αυτό, καμιά πέννα και κανένας λόγος δεν θα μπορούσε να την υμνήσει επάξια. Πράγματι! «Η Θεοτόκος είναι το κεφάλαιον όλων των θαυμάτων, είναι η ίδια το ύψιστον θαύμα», τονίζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Γεννιέται, μεγαλώνει και ζει καθημερινά μέσα στην περιοχή του θαύματος. Ας το δούμε αυτό από την αρχή της ζωής της.

ΔΙΗΓΗΣΗ

Είπαμε ποιοί ήταν οι γονείς Της. Τους θυμάστε, παιδιά; (...)

Μάλιστα! Ο Ιωακείμ και η Άννα. Ήταν από τους σπάνιους εκείνους Ισραηλίτες, που δεν είχαν άλλο πόθο, παρά πώς με τη ζωή τους να ευαρεστήσουν στο Θεό. Όμως ένας πόνος βαθύς τάραζε την ειρήνη της ευλαβικής ψυχής τους: Ενώ ζούσαν τόσο αρμονικά, παιδιά δεν είχαν! Πόσες φορές είχαν παρακαλέσει τον Πανάγαθο Θεό να τους απαλλάξει από το όνειδος της ατεκνίας και να τους χαρίσει παιδί! Η Άννα μάλιστα, είχε έλθει στο Ναό και με καυτά δάκρυα, γονατιστή είχε ικετεύσει το Θεό, με την ταπεινή υπόσχεση ότι «αν γινόταν μητέρα, θα αφιέρωνε σ' Αυτόν το παιδί που θα γεννούσε».

Πέρασαν μήνες και χρόνια! Ο Ιωακείμ και η Άννα προσεύχονταν και ...περίμεναν!... Και ο Θεός, που ακούει πάντοτε τις προσευχές των ευσεβών ανθρώπων, άκουσε και τη δική τους! Και... το δώρο του ουρανού ήρθε! Γεννήθηκε κόρη και την ονόμασαν Μαρία, που σημαίνει δώρο, ελπίδα, χαριτωμένη ύπαρξη!

Και ήταν πράγματι, η Μαρία δώρο του Θεού όχι μονάχα στους γονείς της, που λαχταρούσαν να κρατήσουν στην αγκαλιά τους ένα παιδί, αλλά και σε όλο τον κόσμο, αφού θα την αξίωνε ο Θεός να γίνει «το σκεύος της εκλογής» Του, που θα έφερνε στον κόσμο τον Λυτρωτή!... Η αρετή των Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννας θριάμβευσε!

Ευσεβείς και θεοφώτιστοι, καθώς ήταν, ανέθρεψαν τη θεοχαρίτκτη κόρη τους με εξαιρετική επιμέλεια. Όλη την πίστη και την αγάπη τους στο Θεό, που έκαιγε στη δική τους καρδιά, τη μετέδωσαν στη Μαρία και της ζύμωσαν με αυτά τον ψυχικό Της κόσμο. Όμως η στοργή, που αισθάνονταν στη χαριτωμένη κόρη τους, δεν παραμέρισε και δεν σκίασε καθόλου την αγάπη και την ευγνωμοσύνη τους στο Θεό, ούτε τους έκαμε να λησμονήσουν την υπόσχεση που Του είχαν δώσει, να αφιερώσουν «τω Θεώ το τικτόμενον».

Έτσι, μόλις η Μαρία έγινε 3 ετών (κατά την Παράδοση της Εκκλησίας μας) με προθυμία και χαρά την έφεραν στο Ναό του Σολομώντα στα Ιεροσόλυμα, δώρο και προσφορά και θυσία ευγενική προς το Θεό!

Την μικρή Μαρία παρέλαβε στο Ναό ο ιερέας και συγγενής τους Ζαχαρίας, ο οποίος εξ αποκαλύψεως γνώριζε ότι κάποιο μεγάλο και θείο μυστήριο επρόκειτο να πραγματοποιηθεί με την κόρη αυτή! Γι' αυτό, την έβαλε στα Άγια των Αγίων, στον σεπτό και άγιο εκείνο τόπο, όπου επιτρεπόταν να εισέρχεται μονάχα ο Αρχιερέας μια φορά το χρόνο! Εκεί έμεινε επί 12 χρόνια και, σύμφωνα με την Παράδοση, «τρεφόταν δι' αγγέλου με ουράνια τροφή».

Από αυτή την ηλικία έδειχνε θαυμαστό ζήλο και εξαιρετικό ενδιαφέρον για όλα τα πράγματα που σχετίζονταν με τη θεία Λατρεία. Εδώ μέσα, στον «οίκο του Θεού», μακριά από την αμαρτία του κόσμου, με αναστροφή καθαρή και αγνή, θα μάθει το υψηλό μάθημα:

- να απομακρύνει το νου της από κάθε επιθυμία που δεν ήταν του Θεού
- να γεμίζει την ψυχή της με ανώτερα και άγια αισθήματα και φρονήματα, και
- να την κρατά σε συνεχή επικοινωνία με το Θεό!

Έτσι άρμοζε σ' Εκείνην, που έμελλε να υποδεχθεί στα σπλάγχνα της τον Θεό! Διότι, εφ' όσον ο Θεός είναι Άγιος, σε αγίους αναπαύεται!...

Βρισκόταν ακριβώς στην ηλικία, που διαπλάσσεται το ήθος και ο χαρακτήρας του ανθρώπου. Και εκείνο που έπαιξε αποφασιστικό ρόλο στη ζωή της ήταν η μελέτη της Αγίας Γραφής. Με την ιερή Βίβλο έζησε η ευτυχισμένη Μαρία στην παιδική της ηλικία. Με τα λόγια του Θεού έτρεφε την αγνή ψυχή της. Τα θεία λόγια την ενέπνεαν, την καλλιεργούσαν και την αγίαζαν!... Ας μη φανεί παράδοξο αυτό: Οι Ισραηλιτίδες από την παιδική τους ηλικία ανατρέφονταν με τα ιερά κείμενα, όπως ήταν οι Ψαλμοί, οι Ύμνοι και οι Ωδές της Παλαιάς Διαθήκης. Και είχαν όλες τη συνήθεια να αποστηθίζουν βιβλικά χωρία!

Αυτό έκανε και η Παναγία μας! Αλλά δεν σταματούσε μονάχα σ' αυτό. Προσπαθούσε ό,τι μελετά, να το εφαρμόζει προσεκτικά. Το περιβάλλον της, τους ανθρώπους γύρω της, τα καθημερινά γεγονότα, τα έβλεπε και τα έκρινε σύμφωνα με τη θεϊκή σοφία, που ήταν και είναι αποταμιευμένη στο αιώνιο Βιβλίο.

Αφού έτσι ζούσε καθημερινά η Παρθένος και αφού ήταν, όπως είπαμε πιο πάνω, σκεύος εκλεκτό του Θεού, γιατί θα γινόταν Μητέρα του Υιού Του, ο Κύριος τη φρόντιζε, την καλλιεργούσε, την προστάτευε και την ευλογούσε σε όλα τα διαβήματά της, σε κάθε εκδήλωση της ζωής Της!

Η Παναγία ήταν το μοναδικό πρόσωπο στην ιστορία της ανθρωπότητας που διάλεξε ο Πάνσοφος Θεός για να υπηρετήσει το σχέδιο της σωτηρίας του ανθρώπου:

Από την αρχή της Δημιουργίας ο Θεός την περιέλαβε στο θείο του σχέδιο.

Την προεικόνισε με θαυμαστούς τρόπους.

Την προφήτευσε με το στόμα μεγάλων Προφητών.

Την έφερε στη ζωή από τη στείρα Άννα με θαυμαστό τρόπο.

Με την ίδια αγάπη και φροντίδα και με τον ίδιο θαυμαστό και πάνσοφο τρόπο ρύθμισε και τις άλλες λεπτομέρειες της ζωής Της, όπως ήταν η είσοδος και η παραμονή της στο Ναό, ο Ευαγγελισμός, η Γέννηση του Σωτήρα Χριστού και έπειτα, οι περιπέτειες και οι θλίψεις της στο πλευρό του Υιού της.

Και την αξίωσε, βέβαια, ο Θεός να γίνει Μητέρα του Υιού Του, αλλά δεν την τοποθέτησε σε ανάκτορα βασιλικά ή σε φρούρια απόρθητα, για να την ασφαλίσει. Δεν έστειλε αγγέλους και αρχαγγέλους με πύρινη ρομφαία, για να την φρουρούν. Δεν την πήγε σε άλλους πλανήτες, για να την προστατεύσει από την ανθρώπινη κακία. Την άφησε και Αυτήν και το «Παιδίον Ιησούς» σε όλες τις ανάγκες και τους κινδύνους, που διατρέχει ο κάθε πιστός στη ζωή του. Την άφησε, για ν'

αγωνιστεί και να νικήσει! Ήταν μαζί της και την ασφάλιζε, αλλά δεν την απάλλασσε από την όποια ταλαιπωρία. Κι Εκείνη αισθανόταν ζωντανή την παρουσία Του και γι' αυτό, ταπεινά υποτασσόταν στις βουλές Του!...

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Ήταν πραγματικά, η Παναγία μας «Κεχαριτωμένη», όπως την είχε αποκαλέσει ο Αρχάγγελος Γαβριήλ στον Ευαγγελισμό. Αυτός ο τίτλος τιμής έμεινε ο αιώνιος τίτλος της! Αλήθεια, πόσο υπέροχος θα ήταν ο χαρακτήρας της και πόσο ουράνια η διαγωγή της, για να αποσπάσει από το Θεό αυτόν το λαμπρό τίτλο!... Ο Δωρεοδότης Θεός, χωρίς καμιά επιφύλαξη αλλά με όλη τη γενναιοδωρία Του, μετέδωσε στην ωραία ψυχή της Θεοτόκου τις πλούσιες Χάριτές Του! «Η Παναγία», λέει ο Μ. Αθανάσιος, «ήτο πλήρης πασών των χαρίτων του Αγίου Πνεύματος».

1. Ποιες χάριτες την στόλιζαν και ποιες αρετές;

Οπωσδήποτε, τίποτε από όσα θαμπώνουν τους ανθρώπους. Αγνοούσε την επίδειξη και τη ματαιοδοξία. Είχε τον αθάνατο και αμάραντο πνευματικό στολισμό, που μόνος αυτός έχει αξία ενώπιον του Θεού:

- Είχε ολόψυχη υπακοή στο θέλημα του Θεού.
- Είχε βαθύτατη ταπείνωση και καθαρότητα υπέρλαμπρη!
- Είχε αγάπη στον Θεό και ολοκληρωτική αφοσίωση!
- Είχε ρωμαλέα πίστη και υπομονή ασυνήθιστη!
- Ήταν η ενσάρκωση κάθε αρετής, έγινε κάθε αρετής κατοικητήριο!

Και όλα αυτά, μέσα σε έναν κόσμο που πνιγόταν από την αμαρτία. Γι' αυτό, η μεγάλη της αξία εδώ συγκεντρώνεται: Βλάστησε και άνθισε μέσα σε άγρια αγκάθια! Σκόρπισε τη λάμψη και το άρωμά της σε ένα περιβάλλον γεμάτο από τη λάσπη του κακού! Πώς να μην είναι ο Κύριος μαζί της; «Ο Κύριος μετά Σου», της είπε ο άγγελος. Γι' αυτό, σ' Αυτήν «εποίησε μεγαλεία ο Δυνατός» και Αυτήν θα μακαρίζουν οι γενεές, όσο θα ζει ο κόσμος.

2. Είναι αλήθεια ότι η αρετή και η αγιότητα της Παναγίας συγκινεί πολλούς ανθρώπους. Δεν υπάρχει πιστός που να μελετά η να ακούει για την αγία βιοτή της Αειπαρθένου και να μη θαυμάζει την υπέροχη μορφή της Παναγίας μας και να μην απορεί μπροστά στο μεγαλείο της! Δεν υπάρχει πιστός που να μην την επικαλείται στις ανάγκες του.

-Εμείς πώς θα την νιώθουμε πιο κοντά μας; Πώς θα απολαμβάνουμε όσο πιο πλούσια τη χάρη των πρεσβειών της; (...)

α. Με το να έχουμε επικοινωνία μαζί της, να της μιλάμε. Να εκκλησιαζόμαστε κατά τις θεομητορικές γιορτές και στις ακολουθίες προς τιμήν της: Παρακλήσεις, Χαιρετισμούς. Αλλά και στην ατομική μας προσευχή να συνηθίζουμε να της μιλάμε. Να της λέμε τα προβλήματά μας, τις θλίψεις, τους πόθους μας. Να ζητάμε τη βοήθειά της. Είναι μητέρα μας, μητέρα όλων των χριστιανών, και έτσι να την νιώθουμε. Εάν την τιμούμε και την ικετεύουμε, θα απολαμβάνουμε πλούσιες τις δωρέες της.

β. Να την έχουμε πρότυπό μας στον αγώνα της αρετής. Τέλειο πρότυπό μας, ύψιστο και μοναδικό, είναι ο Κύριός μας. Αλλά και οι άγιοι είναι, ως μιμητές Του, εξαιρέτως η πανάσπιλος Μαρία. Η Παναγία είναι βέβαια θησαυροφυλάκιο αρετών, ας σταθούμε όμως σε τρεις αρετές της:

• **την ταπείνωσή της.** Η Παναγία ήταν η πιο ταπεινή από όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και ο Θεός την ύψωσε πάνω από όλους. Στην ωδή της αυτό ακριβώς λέει με διάφορα λόγια: ότι ο

Θεός ευλογεί τους ταπεινούς, ενώ εγκαταλείπει και καταισχύνει τους υπερηφάνους. Σε όποιον άνθρωπο δεν υπάρχει ιδέα για τον εαυτό του, λέει ο όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης – όπως στην Παναγία – σ' αυτόν δεν υπάρχουν και πτώσεις. Η ταπείνωσή της ήταν η αιτία της καθαρότητάς της.

• **την αγάπη της προς τον Θεό.** Αγάπησε τον Θεό με όλη την ύπαρξή της. Αυτή ήταν η χαρά της, αυτή ήταν η συνεχής ασχολία της: να προσεύχεται και να μελετά τον λόγο του Θεού, από τα παιδικά της χρόνια. Κι όταν έκανε άλλες δουλειές, και τότε δεν έφευγε ο νους της από Εκείνον. Και πάντα είχε μπροστά της τις άγιες εντολές, ποιο είναι το ευάρεστο ενώπιόν Του και αυτό έπραττε. Ας μάθουμε λοιπόν κι εμείς να ασχολούμαστε με τον Θεό, να αναζητούμε την επικοινωνία μαζί Του. Μόνο κερδισμένοι θα βγούμε.

• **την καθαρότητά της.** Η Παναγία, όπως είδαμε, είχε πεντακάθαρη καρδιά. Καμιά αμαρτωλή σκέψη, καμιά κακή διάθεση, καμιά σκοτεινή επιθυμία δεν είχαν θέση στον νου και στην ψυχή της. Γι' αυτό και ονομάζεται «καθαρωτέρα λαμπηδόνων ηλιακών». Είναι πιο λαμπρή, πιο καθαρή κι απ' τις ακτίνες του ήλιου. Ας αγωνιζόμαστε κι εμείς να διατηρούμε καθαρή την καρδιά μας. Ακόμη κι αν ζούμε σε περιβάλλον όπου κυριαρχεί το κακό κι η αμαρτία, ακόμη κι αν το ρεύμα του κακού είναι ισχυρό γύρω μας και μας περικυκλώνουν οι προκλήσεις και η αμαρτία, ας θυμόμαστε την Αγνή Παρθένο Μαρία και ας αγωνιζόμαστε να την μιμηθούμε. Στον αγώνα αυτό για την αγνότητα πολύ θα μας βοηθήσει το ταπεινό φρόνημα, που είπαμε, αλλά και η προσευχή και η μελέτη της Αγίας Γραφής. Όταν γεμίζει ο νους μας από τα θεία νοήματα τότε αγιάζεται και φεύγουν οι αισχροί λογισμοί και οι κακές επιθυμίες.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Παιδιά, στην πνευματική μας ζωή ο άγιος Θεός μας έδωσε μοναδικό συμπαραστάτη τη Βασίλισσα των αγγέλων. Από σήμερα ας προσπαθήσουμε να γνωρίσουμε προσωπικά την Παναγία μας και να βλαστήσουν μέσα μας οι λαμπρές αρετές Της. Ας συνηθίζουμε να την σκεπτόμαστε και να μελετούμε το πανάγιο παράδειγμά της. Ας μάθουμε να επικοινωνούμε μαζί της, να την τιμούμε, να την μεγαλύνουμε, αλλά και να ζητάμε τη βοήθειά της. Και τότε πόσο πιο ελαφρύς και καρποφόρος θα γίνει ο αγώνας μας!

ΣΥΝΘΗΜΑ

Να γνωρίσουμε προσωπικά την Παναγία μας και να βλαστήσουν μέσα μας οι αρετές Της.